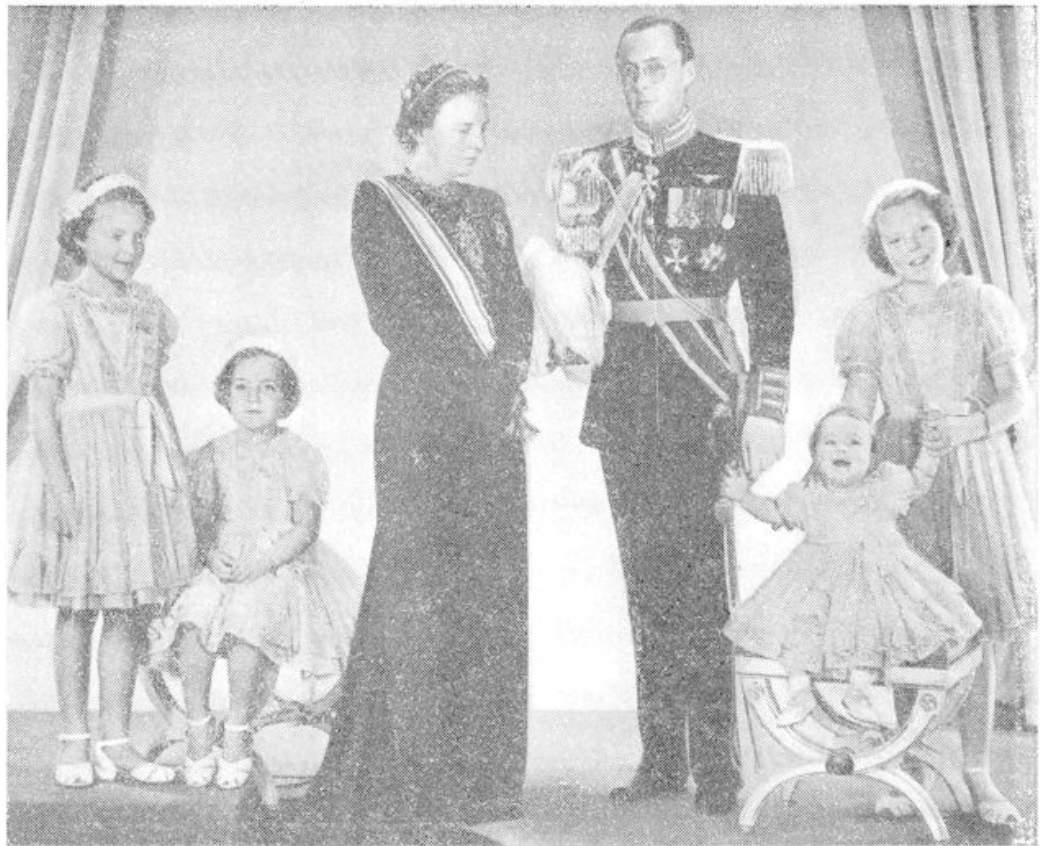

Foto
Meyboom

P. de Zeeuw J.Gzn

DE EERSTE

Koninginnedag in April

Sinds 1890 — want bij het sterven van Haar Vader op 23 November 1890 werd Prinses Wilhelmina Koningin — hebben we de Koninginnedag gevierd op 31 Augustus. Voor de meeste mensen is dat hun leven lang geweest.

En nu wordt dat ineens anders. Nu hebben we voortaan Koninginnedag op de laatste dag van April. Want onze Koningin Juliana verjaart op 30 April. Dit jaar wordt Hare Majesteit veertig jaar. Onwillekeurig maken we op die dag een vergelijking tussen toen en nu.

Toen hadden we alleen Koningin Wilhelmina met Haar Moeder en Haar Man. Nu hebben we naast de Koningin, ook Haar Moeder en Haar Man, maar bovendien nog vier Prinsesjes.

In 1909 zag het er met de toekomst voor ons Oranjehuis niet best uit.

Maar de Here heeft de gebeden van duizenden in ons land verhoord en ons op 30 April 1909 een Oranjeprinses geschonken: Juliana van Oranje. Op een gedenkbord, dat voor die gelegenheid vervaardigd werd, kon men terecht schrijven: „D' Oranjeboom bloeit voort.”

Wat heerste er op die 30ste April

1909 een vreugde in ons land. 't Was Vrijdag en 's morgens om 8 uur werd het grote nieuws bekend. We hadden toen nog geen radio, maar evengoed vloog het heuglijke bericht van huis tot huis, van mond tot mond. Overal gingen de vlaggen uit en werden de klokken geluid en op de avond van die dag werd in alle kerken in ons vaderland een dankdienst gehouden. Later werden de Julianafeesten gehouden. Dat duurde weken. Men had toen nog niet de „nationale feestdag” uitgevonden zoals nu. Iedere stad, ieder dorp vierde op een zelfgekozen dag zijn Julianafeest. Er waren mensen, vooral jongelui, die de hele omtrek afreisden, om overal het Julianafeest te gaan meevieren.

Dat is nu al weer veertig jaar geleden. We danken op deze dag de Here, die in Zijn goedheid het leven van Prinses Juliana spaarde, ook tijdens de verschrikkelijke oorlog. Hij schonk Haar Prins Bernhard tot man en bovendien nog vier Prinsesjes. Nu is Prinses Juliana onze Koningin en vieren we voor het eerst Haar verjaardag als Koninginnedag.

Ik behoef de lezers van „Vrij en Blij” niet op te wekken, die dag met Oranje getooid naar school te gaan.

Dat spreekt vanzelf. Toen ik schoolging werd een jongen, die geen Oranje droeg op Koninginnedag begroet met de scheldnaam „Kees”. Dat was nog een naam uit de Patriottentijd. Toen werden de mensen, die geen Oranjeklanten waren, „kezen” genoemd. Vooral na 1787. Die naam was afkomstig van Cornelis de Gijzelaar, het partijhoofd der Patriotten. Men droeg zelfs zilveren en gouden keeshondjes. In Den Haag en Rotterdam waren beide partijen even sterk, in Amsterdam waren de kezen in de meerderheid.

Gelukkig is dat nu voorbij. Heel ons volk — op een kleine uitzondering na — staat nu om de troon van Oranje. En ons Christenvolk beschouwt terecht ons Oranjehuis als een kostbaar geschenk voor ons volk. De eeuwen door is Oranje voor Nederland een rijke zegen geweest. Vooral in de laatste oorlog hebben we dat nu weer goed ondervonden. Daarom danken we op deze eerste Koninginnedag in April God de Here voor die rijke zegen en we bidden Hem of Hij onze Koningin bij het leven wil sparen en Zich wil blijven ontfemen over Nederland en Oranje!

Oranje boven! Leve de Koningin!